



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **S.D.**, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem AK Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, pošt. přihrádka 21/OAM, se sídlem Nad Štolou 3 Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce vedené pod č.j. OAM-7845/PP-2012,

t a k t o :

I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce vedené pod č.j. OAM-7845/PP-2012, a to do 21. listopadu 2013.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 342,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 31. 7. 2013 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci vedené pod OAM - 7845/PP - 2012, které bylo zahájeno podáním žádosti žalobce povolení k přechodnému pobytu na území České republiky ze dne 4.7. 2012 z důvodu sdílení společné domácnosti.

Žalobce tvrdí, že ve věci nebylo k datu podání žaloby rozhodnuto, a to i přesto, že se ve smyslu ust. § 80 správního řádu (zákona č. 500/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů) obrátil prostřednictvím právního zástupce návrhem ze dne 9. 5. 2013 na provedení opatření proti nečinnosti na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený orgán, která dne 16. 5. 2013 na uvedený návrh reagovala tím, že žalovanému přikázala, aby do 30 dnů vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu. Žalobce tvrdil, že správní orgán má veškeré podklady pro vydání rozhodnutí, ale zůstal ve věci nečinný.

Žalovaný popírá oprávněnost žaloby, tvrdí, že nebyl nečinný, ale poté co žalobce podal 4. 7. 2012 žádost byl vyzván k odstranění vad žádosti, a to k doložení náležitostí žádosti výzvou z 13. 7. 2012, a to aby předložil doklad o zdravotním pojištění, neboť tento

nebyl doložen a usnesením z téhož dne bylo řízení přerušeno na dobu stanovenou k odstranění vad žádosti. Následně byl žalobce vyrozuměn dne 26. 7. 2012, že od 24. 7. 2012 se v řízení pokračuje. Usnesením ze dne 10. 10. 2012 správní orgán v souladu s ust. § 28 odst. 1 správního řádu ustanovil paní P. (označenou přítelkyní žalobce) účastníkem řízení a výzvou z téhož dne k odstranění nedostatků žádosti o povolení k přechodnému pobytu vyzval žalobce, aby doložil cestovní doklad, doklad potvrzující účel pobytu a doklad o zdravotním pojištění; dne 10. 10. 2012 rovněž správní orgán požádal Policii České republiky o prověření informací v místě hlášeného pobytu cizince, na což obdržel odpověď 23. 10. 2012. Následně 8. 11. 2012 zaslal žalovaný žalobci předvolání k výsledku na 6. 12. 2012 a tento byl proveden (protokol o výsledku). V mezidobí 8. 10. 2012 vydala Policie rozhodnutí, a to nové rozhodnutí, kterým byla zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, vydaného dříve, a to 15. 8. 2011. Dne 24. 5. 2013 pak byla za žalobci zaslána výzva k vyjádření účastníka řízení před vydáním rozhodnutí a dne 13. 6. 2013 byl seznámen žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí a sepsán protokol. Správní orgán následně 23. 8. 2013 zaslal jmenovanému znovu výzvu k odstranění nedostatků žádosti o povolení k přechodnému pobytu s tím, aby doložil opět: cestovní doklad, doklad potvrzující účel pobytu, doklad o zdravotním pojištění a doklad o zajištěném ubytování a poskytl k tomu lhůtu 10 dnů od doručení výzvy, současně bylo opět usnesením správní řízení přerušeno na dobu stanovenou pro odstranění vad žádosti. Žalobce pak 30. 8. 2013 požádal o prodloužení lhůty k doložení požadovaných dokladů.

V dalším žalovaný poukazuje na to, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 16. 5. 2013 skutečně vydala opatření proti nečinnosti, ve kterém přikázala žalovanému vydat rozhodnutí ve věci o žádosti o povolení k přechodnému pobytu žalobce, a to do 30 dnů od doručení tohoto, žalovaný sděluje, že v průběhu řízení prováděl důkazy, které byly nezbytné ke zjištění stavu věci a prodloužení, které je žalovanému vytýkáno podle názoru jeho nebylo způsobeno jen jednáním žalovaného, ale i samotným žalobcem, neboť jeho žádost o povolení přechodného pobytu neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti. Podle názoru žalovaného tak nebyl nečinný a konal nezbytné úkony, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 4. 7. 2012 žádost, kdy jako důvod bylo uvedeno sdílení společné domácnosti, nebyla v ní /ve formuláři/ uvedena ani manželka ani další jiná osoba, která by mohla být považována za rodinného příslušníka. K žádosti žalobce byla připojena: kopie cestovního pasu (cestovního průkazu totožnosti ČR s platností do 7. 6. 2013), němž byl vyznačen výjezdní příkaz; kopie občanského průkazu p. P., nájemní smlouva z 1. května 2012 (nájemci žalobce a p. P.) na dobu 1. roku od podpisu (s automatickým prodloužením v případě plnění podmínek smlouvy), doklad o splnění podmínky dle § 87b/1b) - prohlášení v němž Ž.P. potvrzuje, že sdílí společnou domácnost se svým druhem – žalobcem na adrese D. X, K.n.V.; plná moc, jak žalobce tak Ž.P. pro zástupce pro řízení (v průvodním dopise k podané žádosti - zástupcem bylo odkázáno tyto připojené doklady).

Do spisu byly založeny 9. 7. 2012 výstupy z databází cizinecké policie, výpisy z evidence Rejstříku trestů a 13. července 2012 vydaná výzva k odstranění vad žádosti, žalobce byl vyzván, aby předložil doklad o zdravotním pojištění, usnesením řízení přerušeno (viz shora).

Žalobce byl vyrozuměn o pokračování v řízení, neboť 13. 7. 2012 doložil požadované (potvrzení o zdravotním pojištění), založeny další výstupy s databází cizinecké policie ze dne 20. 8. 2012, bylo zjištěno, že je vedeno řízení o vydání nového rozhodnutí podle § 122

zákona o pobytu cizinců, které bylo zahájeno 10. 7. 2000 ve věci vydání nového rozhodnutí ve věci vyhoštění cizince, které bylo původně vydáno 15. 8. 2011, jinak z těchto výstupů rovněž vyplývalo, že s žádostí o azyl neměl žalobce úspěch, rovněž jsou zde výstupy z databáze ohledně označené družky žalobce a jejich rodinných příslušníků.

Podle úředního záznamu z 6. 9. 2012 bylo ověřeno, že byla podána žádost o přehodnocení rozhodnutí o vyhoštění;

Dne 10. 10. 2012 vydal usnesení žalovaný a ustanovil paní P. účastníkem a žalobce byl přípisem z téhož dne vyrozuměn a opět vyzván k odstranění nedostatků žádosti, a to aby předložil: cestovní doklad, neboť doložil pouze kopii cestovního dokladu splatností do 7. 6. 2013 a tedy, aby předložil originál; dále doklad potvrzující účel pobytu s odkazem na příslušná ustanovení zákona o pobytu cizinců, včetně ust. § 15 a, čili k tomu, aby doložil, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, aby doložil, že má trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému (vztah druhu družky) např. společné doklady o finanční úhradě nákladů spojených s provozem domácnosti prokazující společné soužití na území jiného evropského státu, prohlášení o společném soužití ve vztahu k prohlášení blízkých o svou s jejich osobními atd. ; a dále doklad o zdravotním pojištění, s tím již uvedený předložený doklad je uzavřen na dobu pojištění do 8. 10. 2012 již není platný. Následně téhož dne byla Policie požádána o prověření informací v místě hlášeného pobytu cizince.

Dále je z 31. 10. 2012 založena kopie nájemní smlouvy(dtto); kopie cestovního průkazu totožnosti žalobce s tím, že přihlášen v obci K.n.V., ulice D. číslo X; kopie zdravotního pojištění do 8. 1. 2013; prohlášení několika různých osob o tom, že Ž.P. žije ve společné domácnosti s žalobcem ap.

Dne 23. října 2012 pak bylo vydáno policií České republiky vyjádření, respektive odpověď k žádosti o prošetření. Žalobce byl následně podáním úkonem z 8. 11. 2012 předvolán k výsledku dne 6. prosince 2012 (založena kopie protokolu z předchozího řízení 6. 10. 2011 azylového a rozhodnutí o ve věci mezinárodní ochrany), dále protokol o výsledku 6. prosince 2012; kopie rozhodnutí z 8. října 2012 nimž bylo vydáno nové rozhodnutí, jímž byla zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění, výpisy cizinecké databáze - podrobná lustrace, stejnopis rozhodnutí o vyhoštění z 15. srpna 2012, informace provedených šetřeních v místě bydliště stejnopis 31. srpna 2012.

Ze dne 16. 5. 2013 je založeno rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců -opatření proti nečinnosti, žalobce byl následně vyzván, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům a s nimi byl seznámen - protokol 13. června 2013.

Následně 23. srpna 2013 byl opět vyzván k odstranění nedostatků žádosti: znovu cestovní doklad (výzva má stejný obsah jako předchozí, platnost předchozích dokladů propadla, zejm platnost náhradního cestovního dokladu)- stanovena byla lhůta 10 dnů ode dne doručení ; řízení bylo opět přerušeno. Žalobce následně požádal o prodloužení lhůty k doložení požadovaného (přípis 30. 8. 2013).

Při jednání před soudem zástupce žalobce odkázal na to, že platnost cestovního dokladu žalobci vypršela 7.6.2013, když do té doby žalovaný nerozhodl, poukázal na průběh řízení shora uvedený, s tím, že požádal znovu o prodloužení v září a říjnu, poslední žádosti nebylo vyhověno 17.10.2013 a znovu byl vyzván k seznámení se s podklady, náhradní doklad totožnosti vydaný, jehož kopii předkládá(soudní pis str.29), má opět omezenou platnost do 21. 11.2013.

Městský soud v Praze podle ust. § 81 s.ř.s. rozhodoval na základě skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Postup žalovaného, který je dokumentován v předloženém správním spise a shora uveden nesporně dokládá, že o žádosti žalobce nebylo rozhodnuto ve lhůtě zákonem stanovené a to ani poté, co bylo na základě opatření proti nečinnosti žalovanému rozhodnutím Komise ze dne 16.5.2013 uloženo rozhodnutí ve věci vydat do 30ti dnů. Žalobce byl v průběhu řízení vyzýván k předložení dokladů, a ač tak učinil, platnost jejich skončila dřív, než žalovaný rozhodl, a proto byl vyzýván žalobce i opakovaně a k témuž. Poté, co bylo žalovanému uloženo nadřízeným rozhodnout, byl sice výzvou ze dne 24.5.2013 vyzván žalobce k seznámení s podklady ve spise do 7 dnů, tato výzva mu však byla doručena až 10.6.2013, tedy již po uplynutí platnosti jeho „náhradního“ cestovního průkazu totožnosti vydaného Českou republikou, a tak jako tomu bylo i u jiných dokladů jím předložených (např. zdravotní pojištění) i přesto, že se žalobce seznámil s podklady 13.6.2013, nebylo rozhodnuto a následně byl opět výzvou 23.8.2013 znovu žádán o doložení platného cestovního dokladu (do 10 dnů), ač od počátku bylo žalovanému známo, že žalobce takovým dokladem (cestovním pasem) nedisponuje a platnost náhradního dokladu skončila.

Soud proto žalobu na ochranu nečinnosti shledal důvodnou a uložil žalovanému podle ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. ve věci vydat rozhodnutí. Řízení ve věci bylo zahájeno žádostí podanou již 4.7.2012, vzhledem k tomu, že v dané věci byl žalobci vydán ukrajinskými orgány náhradní doklad totožnosti platný do 21.listopadu 2013, stanovil soud lhůtu k vydání rozhodnutí o žádosti do tohoto data, aby se situace, že opět projde platnost žalobcem doložených dokladů, neopakovala.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tyto náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000,-Kč a nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 3 úkony právní služby po 3100 Kč (za převzetí věci, sepsí žaloby a ústní jednání před soudem) a 3 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 10.200,- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty již se zástupce plátcem ve výši 2.142,-Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši celkem 14.342,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. října 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu